“Els meus objectius són els de l’equip”

“Som un equip amb molta fam”, diu el davanter uruguaià, ben adaptat i molt còmode a Montilivi

“No m’agrada parlar gaire de mi, però estic molt motivat i tinc moltes ganes d’ajudar el Girona”

Cristhian Stuani , a les instal lacions del PGA a Caldes Foto: JOAN SABATER.

He trobat un grup amb moltes ganes de créixer. Tenir un grup humà sa i que tots anem pel mateix camí és fonamental

El projecte del club és molt bo, i també hi he confiat. Hi ha il·lusió per continuar avançant, i això ens genera tranquil·litat

Jugar amb la selecció és l’orgull més gran. Fer viatges tan llargs és complicat, però ho assumim amb molta passió

Cristhian Ricardo Stuani (Tala, Uruguai, 12/10/1986) és el davanter amb més currículum del Girona i va ser l’autor dels dos primers gols de l’equip a primera divisió. L’exjugador de l’Espanyol assegura que s’ha adaptat molt bé a Montilivi i s’identifica amb les senyes d’identitat de l’equip.

“Stuani és un luxe per al Girona.” Sap de qui és la frase?

Sí, crec que ho va dir el mister durant la pretemporada. Ja ho vaig veure.

Que l’entrenador digui això, què significa per a vostè?

Per mi és molt bonic. Que el teu entrenador parli així de tu sempre reconforta. És molt bonic, però també és una gran responsabilitat, ser aquí i poder respondre les expectatives que es van generar quan vaig arribar. Per sort, de moment s’estan fent les coses molt bé, i tant de bo que continuem per aquest camí.

Està trobant a Girona el que s’imaginava, el que buscava?

Sí. He trobat un grup amb moltes ganes de créixer, un equip amb una dinàmica interessant, en el dia a dia, en què tots intentem tirar cap al mateix camí. Això és fonamental per aconseguir el gran objectiu de l’equip, que és mantenir la categoria. Per mi, ha estat molt bo arribar i trobar-me amb gent tan amable. I no parlo només dels companys, sinó també dels tècnics i de tots els que treballen al club. Estic molt a gust, i això per un jugador és molt important, també per poder oferir el millor rendiment.

Kayode i Olunga van arribar més tard i no coneixen la lliga espanyola. Això li accentua la responsabilitat, la pressió?

És normal que a cada equip hi hagi competència. Cada jugador està acostumat a haver de fer-ho bé per jugar els partits. En el meu cas, m’ha passat des de petit. En aquest sentit, el millor és intentar tenir un grup en què tothom

estigui preparat. Els que estan jugant, que continuïn rendint, i els que no, que estiguin al 100% per quan els toqui ajudar l'equip.

Ens podria definir Kayode i Olunga?

Són molt bons nois, una mica diferents quant a estil de joc. Larry té molta velocitat, li agrada caure als espais i és molt ràpid. Intenta ajudar l'equip, com tots. Olunga ha arribat fa poc, s'està adaptant al que vol el mister, és un jugador gran, molt alt, vàlid per jugar també de referència. Amb l'ajuda dels davanters, esperem que tot l'equip formem un atac que ens permeti generar ocasions de gol i puguem marcar-ne molts.

Després d'una pretemporada discreta, com va ser d'important l'arrencada contra l'Atlético?

Va ser molt important. Si bé durant la pretemporada s'estava armant l'equip, no va ser fàcil, fins al partit contra el Manchester City, en què l'equip ja més o menys havia trobat els mecanismes de funcionament. La pretemporada va ser un procés de molt treball, molt esforç. Les pretemporades no són gens fàcils. És en la competició, que s'ha de respondre. Va arribar el dia del debut contra l'Atlético, un dia molt esperat per tot Girona, i per nosaltres també va ser especial. Crec que vam fer un gran partit i que vam merèixer guanyar, però no va poder ser.

I amb dos gols seus, que el devien rearmar molt.

Sens dubte. I no només pel fet de quedar a la història del club per haver marcat els primers gols a primera, sinó també en l'àmbit personal. Era tornar a la lliga, el meu primer partit, i començar així és molt bonic. Fer dos gols a l'Atlético és molt complicat. L'equip va fer un gran partit i jo vaig tenir la sort de marcar els dos gols, d'estar al lloc just en el moment oportú i fer-ho bé. Però ens va quedar un regust amarg perquè ens vam quedar amb un sol punt.

Es considera l'home gol del Girona?

La veritat és que soc un jugador de perfil baix. No m'agrada parlar gaire de mi. És normal que se n'encarreguin vostès, d'opinar o d'interpretar. Però sí que estic molt motivat i tinc moltes ganes d'ajudar l'equip amb tot el que estigui al meu abast. Vaig fer dos gols contra l'Atlético, i espero marcar-ne també diumenge contra el Sevilla.

Dotze gols amb l'Espanyol és el seu sostre a primera. Aspira a arribar-hi?

Jo soc un jugador d'equip i per mi els objectius primordials són els de l'equip. Això ho tinc molt clar. A partir d'aquí, cada jugador té els seus objectius personals, els seus reptes. Per mi és molt important poder ajudar l'equip amb molts gols i, si pot ser una quantitat que sigui molt bona per aconseguir la salvació, benvinguda sigui.

De moment, ha jugat sol a davant amb mitjapuntes com Borja i Portu. Preferiria tenir més companyia a dalt?

Hem demostrat, i sobretot ho ha fet el mister, que té una idea clara de joc, i per sort jo m'hi he pogut adaptar de manera molt ràpida. S'ha vist que l'equip ha fet grans partits, i jo em trobo bé amb aquest patró de joc. Cada cap de setmana t'enfrontes a un rival diferent, que té la seva manera de jugar i el seu estil, i l'entrenador ha d'estudiar i veure què és millor per a cada partit. Jo de moment em trobo bé jugant així, però si en alguna ocasió el mister creu oportú jugar amb dos davanters, o fins i tot amb tres, també intentaré adaptar-m'hi.

En aquest sistema, també són fonamentals els carrils, sobretot si alimenten els davanters amb moltes centrades. Se'n pot afavorir?

Sí, sens dubte. Tenim una manera de jugar que la majoria de jugadors que són aquí tenen ben coneguda i apresa, perquè hi estan acostumats. Per nosaltres, els carrilers són molt importants. I si en cada partit podem arribar amb claredat a la línia de fons i fer bones centrades, segur que tindrem rematades. Aquesta és la idea.

També estan explotant la pilota aturada, amb l'execució de jugadors com Granell, que no tenia experiència a primera.

Granell té una molt bona esquerra i ha demostrat en aquests primers partits de primera que té qualitat per fer-ho molt bé. Segur que és un jugador que anirà a més. Tant de bo que continuï d'aquesta manera, perquè ens en beneficiem tots, de les virtuts de cada company.

Devia conèixer molt poca cosa del Girona i dels companys que té. Què l'ha sorprès?

El que vaig veure de seguida que vaig arribar és el bon grup i el bon ambient que hi ha. És fonamental, a l'hora d'aconseguir els objectius, tenir un grup humà sa i en què tothom segueixi el mateix camí. Som un equip amb molta fam d'aconseguir coses importants, i crec que aquesta és la clau per assolir l'objectiu que busquem.

L'arrencada ja va ser molt exigent, i ara arriben tres partits en una setmana. Un bon examen?

Sempre s'ha de pensar en positiu. Hem de tenir aquesta mentalitat sempre. Ara només podem pensar en el partit contra el Sevilla, que serà molt difícil. Mirarem de posar-hi totes les nostres armes per treure punts. És veritat que la setmana serà molt dura, però ens centrem en diumenge i després ja tindrem temps de pensar en el següent.

Hi ha moltes aturades, però vostè és dels que no descansen [Tabárez l'ha tornat a citar]. Hi ha el risc de pagar tants partits i viatges llargs?

El risc sempre hi és, però un futbolista, quan juga a alt nivell, el que vol és ser a tot arreu i rendir sempre de la mateixa manera. Per nosaltres, que hem d'anar a Sud-amèrica per jugar les eliminatòries, és una mica complicat, pels viatges i els recorreguts que fem. Però també és una cosa que assumim amb molta passió. Tinc la sort de jugar amb la meva selecció, que és l'orgull més gran que he aconseguit en el futbol.

Hi ha companys amb quinze dies de festa, i vostè, viatges llarguíssims i dos partits.

Tampoc quinze dies de festa, però sí que estan sense competir. Tenen més descans i es poden relaxar algun dia, és veritat, però també han de continuar treballant. I si em fas triar, prefereixo continuar viatjant i jugant amb la selecció.

Té el mundial a l'horitzó, i cada cop més ben encaminat. És el seu gran repte?

Sí, sens dubte. Per sort, hem aconseguit en aquestes dues jornades resultats molt bons que ens han acostat moltíssim a la classificació. Estem a un pas, ara vindran dos partits més molt difícils per intentar tancar la classificació. Tant de bo que surti tot bé i, després d'anys lluitant per una classificació directa, sense anar a la repesca, crec que estem a punt.

A l'octubre fa 31 anys i ha firmat tres temporades de contracte a Montilivi. Els millors anys que li queden seran a Girona?

No se sap mai. Sempre es diu que el millor encara ha d'arribar. Jo tinc aquesta mentalitat. Em trobo molt bé, i en futbol et va arribant tot d'una manera natural. Estic content, a gust, i tant de bo pugui treure el millor de mi aquests pròxims anys.

El club té un projecte a llarg termini ple d'ambició. Com ho percep?

El projecte és molt bo. I també hi he confiat molt, en això, a l'hora de venir. Crec que hi ha una il·lusió i una expectativa molt gran perquè el club pugui créixer i pugui continuar avançant. S'està fent no només de part dels que ens dediquem a jugar, sinó també en l'àmbit directiu, per intentar aconseguir millorar el club. Això ens genera molta tranquil·litat i suport.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 16-09-2017 Pàgina 4

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1239919-els-meus-objectius-son-els-de-l-equip.html